

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**
ЧИКА ЉУБИНА 18-20
БЕОГРАД

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 15.11.2018. године изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА СТАРЕ ГРЧКЕ И СТАРОГ ИСТОКА, са пуним радним временом, на одређено време од 5 година.

На конкурс објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“, на сајту Филозофског факултета и сајту Универзитета у Београду 21.11.2018. године, пријавио се један кандидат, др Мирко Обрадовић, доктор историјских наука. Пошто смо прегледали достављену документацију, подносимо Изборном већу Филозофског факултета следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Мирко Обрадовић је рођен 11.11. 1966. године у Београду, где је похађао основну и средњу школу. Запослен је на Филозофском факултету Универзитета у Београду, у звању доцента за научну област Историја старе Грчке и Старог истока.

2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА. ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА

Др Мирко Обрадовић је похађао основне студије историје на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Дипломирао је 1993. године са дипломским радом „Полибије као историчар римских ратова на Балкану: Историографске белешке о ткзв. Првом и Другом илирском и Првом македонском рату“, код

ментора проф. Слободана Душанића. После завршених последипломских студија, 2001. године је одбранио магистарски рад под насловом „Јонија и Карија у политици хеленистичких сила у првој половини трећег века пре наше ере“ на Филозофском факултету у Београду, код ментора проф. С. Душанића. Докторску дисертацију насловљену „Историјска свест, политички програми и грчка херојска антропонимија (VIII-III век пре наше ере)“ одбранио је на истом факултету и код истог ментора 2008. године.

Током две школске године (1995-1997), др Мирко Обрадовић је био стипендиста Министарства за науку и технологију Републике Србије. Током овог периода, помагао је у настави и у библиотеци Семинара за историју старог века и Центра за античку епиграфику и нумизматику. Током 2001. и 2002. године радио је као библиотекар у истој библиотеци, а 2002. године је изабран за асистента на Одељењу за историју, Катедра за историју старог века. У исто звање је поново изабран 2006. године. У звање доцента на истој катедри је изабран 2009. године и реизабран 2014. године. Од 2002. године до данас држао је или држи просеминарска вежбања из Увода у историјске студије, семинарска вежбања из Историје старе Грчке, Рима и Старог истока за студенте историје и класичних наука, као и већи број изборних шредмета за студенте поменута два одељења и других одељења Филозофског факултета у Београду.

У периоду од 2002. до 2005. године др Мирко Обрадовић је био ангажован као истраживач на следећим пројектима Министарства науке и технолошког развоја Републике Србије: 1. „Античка култура и религија на простору централног и јужног Балкана“ (руководилац Милена Милин, 2002-2005); 2. „Процес хеленизације и романизације на тлу Балкана и суседних области у хеленистичком и римском периоду“ (руководилац Маријана Рицл, 2006-2010, МНТР 147008); 3. „Традски живот у антици: експанзија урбане цивилизације на централном Балкану од хеленистичког до позно римског доба“ (М. Рицл, 2011-2018, МНТР 177005).

3. НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАД

Истраживања др Мирка Обрадовића посвећена су проучавању политичке и културне историје античке Грчке, посебно грчкој историографији у периоду Римског царства на примеру Страбона и Плутарха. Бави се и старогрчком ономастиком и појединим аспектима друштвене историје старог века. Учествовао је са рефератима у раду већег броја међународних научних скупова у земљи и иностранству.

На онову приложене документације, комисија за писање реферата је утврдила да др Мирко Обрадовић испуњава све услове прописане законом за унапређење у звање ВАНПРЕДНОГ ПРОФЕСОРА, јер је у периоду од последњег реизбора 2014. године објавио пет радова из категорије М51, једну научну монографију са ISBN бројем, два рада са међународног скупа штампана у целини (М33) и један рад са скупа националног значаја објављен у целини (М63).

Од приложених радова, најважнија је научна монографија *Страбон из Амације, историчар и географ. VII књига Страбонове Геграфије, превод и коментари*, Београд, Еволута, 2018, 321 стр. ISBN 978-86-80912-16-5. Књига почиње предговором и студијом о писцу, насловљеном „Страбон из Амације. О писцу и његовом делу“. Поуздано информативан увод посвећен је биографији и делу овог античког историчара и географа. Његов највећи део је преглед садржине 17 књига Страбонове „Географије“. У наставку, Обрадовић компетентно расправља о Страбоновим схватању географије и о његовој методологији, о изворима које је користио и о његовој употреби термина „варвари“. Поглавље се завршава расправом о рукописној традицији „Географије“, посебно њене 7. књиге, једине која није у целости сачувана, а иза тога следи опширна библиографија издања, превода и студија о Страбону и његовој „Географији“. Обрадовић је одабрао да преведе и коментарише управо 7. књигу зато што су у њој, између осталог, описане и балканске области, укључујући Епир и Македонију (опис Македоније није у целости сачуван), са изузетком Хеладе, којој су посвећене следеће три књиге „Географије“. Другим речима, у овој књизи се налази и опис Србије и околних области у античко доба, тако да је текст посебно важан истраживачима античке

историје на нашим просторима. Иако Страбон није лично путовао нашим крајевима, он је на основу старијих географа и историчара саставио поуздан приказ историје и географије централнобалканских области. Опште је познато да су Страбонови подаци о Мезима, Јаподима, Далматима, Ардијејима, Дарданцима, Аутаријатима, Скордисцима, Трибалима, Пеонцима, Линкестима, Панонцима и другим балканским племенима одавно предмет интересовања историчара и археолога нашег региона. Обрадовићев превод и коментар по први пут стављају на располагање свим заинтересованим истраживачима и широј публици комплетан превод Седме књиге. Аутор користи обимну модерну литературу и пажљиво коментарише бројне топониме, хидрониме, орониме, етнониме и антропониме у Страбоновм тексту. Такође, у основни текст је укључен и превод и коментар 61 фрагмента Седме књиге.

Од осталих радова, комисија је анализирала следећих пет, сматрајући их довољним за стицање увид у квалитет кандидатовог научног рада:

1. „Прилози проучавању нелеидске антропониимије III: херојско име Пејсистрат као лично име код Хелена“, *Istraživanja* 25, 2014, 25-42. У овом раду, широко замишљеном, М. Обрадовић анализира све постојеће потврде имена Пизистрат у грчком свету, покушавајући да докучи разлоге његове популарности или непопуларности у различитим областима и временима, и показујући притом импресивно познавања културне и политичке историје античке Грчке.
2. „Contributions to the Study of Neleid Anthroponymy IV: The Heroic Name Nestor as a Personal Name Among the Hellenes“, *Istraživanja* 26, 2015, 18-36. Овај рад се наставља на претходни јер се бави именом које је традиционално у пилској краљевској породици од Хомерових епова надаље. Методологија је такође иста као у претходном раду, јер се историјат појављивања овог имена проучава на основу свих постојећих извора, како литерарних, тако и документарних. У случају Нестора, изузетно позитвног јунака хомерских епова, популарност његовог имена широм грчког света у различитим периодима, свакако није нешто што захтева посебно објашњење, тако да вредност овог рада лежи, пре свега,

у потпуности документације која је сада сакупљена на једном месту и доступна за даља истраживања.

3. „Опсадне справе и развој полиоркетике у грчком свету до времена Филипа II и Александра Великог“, *Vojno-istorijski glasnik* 2016/2, 9-30. Овај рад поседује исте квалитете као претходно анализирана два рада: свеобухватност, детаљно и поуздано разматрање и анализа постојећих извора, поуздано познавање грчке историје, укључујући и војну историју. Једина замерка која би се могла изнети се тиче некоришћења новије литературе о овом питању, али је то познати проблем научног рада у условима нашег сиромашног библиотечног фонда.
4. „Plutarhove zbirke izreka (APOPHTHEGMATA) i njihov značaj u antici i danas“, *Зборник Матице српске за класичне студије /Journal of Classical Studies Matica Srpska* 18, 2016, 173-182. Рад је посвећен Плутарховим списима „Изреке краљева и војсковођа“, „Изреке Лаконаца“ и „Изреке Лаконки“. Аутор расправља о Плутарховој методологији у стављању ових збирки, о намени са којом су састављене, и о њиховој популарности у каснијим временима.
5. „Сарданапалов епитаф и хедонистички идеал у античкој Грчкој“, *Зборник Матице српске за класичне студије /Journal of Classical Studies Matica Srpska* 19, 2017, 7-21. Овај рад је посвећен такозваном „Сарданапаловом епитафу“, грчком епиграму који је у старини приписиван Сарданапалу, асирском владару из грчког мита. Епитаф објашњава да стицање материјалних и духовних богатстава нема никакву сврху у људском животу и да су једино битна чулна искуства и уживања. Кроз анализу података сачуваних код грчких писаца, трага се за изворима мита о Сарданапалу. Закључак је да овај мит одражава грчке погледе на сексуалност, хедонизам и међуљудске односе уопште.

Научни радови др М. Обрадовића објављени у периоду од последњег реизбора у звање доцента баве се старогрчком антропонимијом, историографијом и друштвеном историјом од архајског до римског периода. Све их одликује одлично

познавање античких извора и релевантне литературе. Поуздана методологија, познавање класичних и модерних језика и широко познавање историје старе Грчке гарантују квалитет истраживања и крајњег исхода који одатле проистиче.

4. ПЕДАГОШКИ РАД; РАД НА ОБЕЗБЕЂИВАЊУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА

Др Мирко обрадовић има богато педагошко искуство и током свог досадашњег рада на Одељењу за историју дао је значајан допринос унапређењу наставе из историје старе Грчке и Старог истока. Његов рад са студентима високо је оцењиван, како од колега, тако и од студената: на студентским евалуацијама његова просечна оцена је 4,84. У раду са студентима се показује као вредан и прилежан сарадник. Постојано се труди да осавремени наставу. Пратећи новију научну литературу приближава студентима нова достигнућа историјске и археолошке науке. У раду са студентима показује педагошки таленат који га чини једним од омиљенијих наставника на Одељењу за историју.

Током свог рада на Филозофском факултету, др М. Обрадовић је био ментор у изради седам дипломских радова и три мастер рада и члан комисије за одбрану четири мастер рада и три докторске дисертације

5. ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

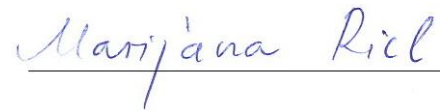
Др Мирко Обрадовић је Члан Друштва за античке студије Србије и члан Међународног друштва за проучавање Плутарха (*International Plutarch Society*). Био је члан Организационог одбора међународног научног скупа *Антика некад и сад: значај, улога и наслеђе кроз векове*, одржаног 16-17. децембра 2017. године на Правном факултету у Београду у име Друштва за античке студије Србије. На свом матичном факултету је био члан Комисије за студентска питања (2006-2012) и Комисије за наставу (2012-2015). У оквиру сарадње са Универзитетом у Новом Саду, 2012. године је био члан комисије за одбрану докторске дисертације Н.

Раденковића, „Милан Будимир као балканолог“, на Филозофском факултету
Универзитета у Новом Саду.

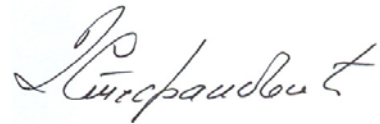
ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу претходног извештаја, који сведочи о квалитетима кандидата др Мирка
Обрадовића као врсног истраживача и педагога, слободни смо да предложимо да др
Мирко Обрадовић буде унапређен у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужу научну
област ИСТОРИЈА СТАРЕ ГРЧКЕ И СТАРОГ ИСТОКА, са пуним радним
временом, на одређено време од 5 година.

У Београду, 07.01.2019. године

Др Маријана Рицл, редовни професор
Филозофски факултет у Београду

Др Данијела Стефановић, редовни професор
Филозофски факултет у Београду

др Иван Јордовић, редовни професор
Филозофски факултет у Новом Саду